

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE SLUITING VAN DE ZOETE MOSSEL

Een westernkomedie in twee bedrijven

1880

door

Vicky Versprille

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3267

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE SLUITING VAN DE ZOETE MOSSEL* op te voeren moet de naam van auteur *VICKY VERSPRILLE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/015
ISBN 978-90-385-13423

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Vicky Versprille
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

MADAME ROXANE – de madam van de saloon

DOLLY PARTY – hoertje met grote mond maar klein van gestalte

BETSY BOOBS – hoertje

LUCY LUKE – ietwat domme vrouwelijke sheriff

POLLEKE – jongen van 17 met spraakgebrek en licht mentale achterstand

STANNY – stijve hark van grote firma, verandert later in normale mens

BURGEMEESTER HANSENS

KILL BILL – boef

DECOR

Een saloon. In de achterwand is een raam met luiken aan de binnenkant van de saloon en een deurgat met klapdeurtjes. Op de achtergrond zie je cactussen en woestijn. In de ene zijwand is het deurgat naar de gang (slaapkamers) met daarin hangend een rood spaghettigordijn en in de andere zijwand is een deurgat met kraaltjesgordijn naar de keuken. Aan het raam hangt een tweezijdig gedrukt bordje met: “nieuwe hoer gevraagd”.

KORTE INHOUD

Madame Roxane is eigenares van een saloon en woont er samen met Betsy Boobs, een hoertje en Polleke, het onwettig kind van madame Roxane en burgemeester Patrick Hansens (maar dit is door niemand geweten). Polleke heeft een spraakgebrek en een licht mentale achterstand. De enige klanten in de saloon zijn sheriff Lucy Luke, Kill Bill en de burgemeester, omdat er niemand anders durft komen wanneer Kill Bill in de buurt is. Stanislas Enembejes later Stanny genaamd, de zoon van de spoorwegbaas komt ‘binnenvallen’ in de saloon om te melden dat de saloon moet afgebroken worden. Madame Roxane en de meiden smeden een plan om Stanny te kidnappen, vast te houden en losgeld te vragen of dat de spoorweg er niet komt. Betsy en Stanny worden verliefd en Stanny besluit de dames te helpen met hun probleem.

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open en de telefoon gaat)

ROXANE : *(op)* Hallo, met “De Zoete Mossel”. Madame Roxane, ja, daar spreekt ge mee en gij zijt? Ha Lily, ja. Waar kan ik u mee helpen? Oh, ge belt voor de vacature. Ja die is nog vrij. Of ge in aanmerking komt voor de job? Dat weet ik niet hé, ik zal u eerst eens moeten bekijken en eventueel een proef laten doen. Daarna kan ik pas beslissen of gij wel uit het juiste vlees gesneden zijt, begrijpt ge? Ja natuurlijk moogt gij u eens komen voorstellen, wanneer kunt ge komen? Ge gaat sebiet vertrekken! Ja da’s goed, ik ben heel de dag thuis. Kom maar af. Oké dan, tot subiet, en hoe was uw naam ook weer? Lily Putter *(schrijft het op)* en uw telefoonnummer *(schrijft het op)*. Goed, tot subiet. *(legt de telefoon neer en ziet een grote vlek op haar toog)* Godverdomme! POLLEKEEEEE!

(Polleke komt vlug binnen gelopen)

POLLEKE : Wa ... Wa ... Wat is er mama?

ROXANE : Polleke, ik heb al dikwijls gezegd dat ge mij in de zaak niet mama moogt noemen. Dat is ons geheimpje toch?

POLLEKE : J ... j ... Ja.

ROXANE : Zeg Polleke, kom eens kijken?

POLLEKE : *(komt naar de toog)* Wa ... Wa ... watte?

ROXANE : Kijk eens hier. Hier is nog een grote vlek op de toog. Ge moet een beetje beter kuisen hé Polleke, anders krijgt ge geen centjes van mij hé.

POLLEKE : N ... N ... nee ... geen centjes.

ROXANE : En dan kunt ge geen pintjes drinken op uw kamer hé?

POLLEKE : N ... N ... nee ... geen pintjes.

ROXANE : Dus wat gaat ge in het vervolg doen?

POLLEKE : Wa ... Wa ... watte?

ROXANE : Beter kuisen hé Polleke?

POLLEKE : J ... j ... Jaaaa ... beter kuisen. Da ... da ... dan krijgt Polleke centjes voor pi ... pi ... pintjes.

ROXANE : Allee vooruit, ik ben blij dat dat is uitgepraat. Ge zijt een braaf manneke Polleke. Ga nu maar voortdoen in de keuken.

POLLEKE : J ... j ... ja ... Polleke was pa ... pa ... patatjes aan 't schillen. *(gaat naar de keuken)*

ROXANE : Pas op voor uw vingers hé!

POLLEKE : J ... J ... ja ... Daaag mama ... madame Roxane. *(af keuken)*

ROXANE : Zotteke!

(Dolly komt binnen. Ze neemt het bordje weg van het raam)

DOLLY : Stop uw zoektocht madame, uw nieuwe hoer is aangekomen!

ROXANE : Amai dat was rap! Gij moet Lily Putter zijn zeker, aangenaam.

DOLLY : Watte? Liliputter ...? Ik weet dat ik niet groot ben, maar ge moet al niet direct beginnen schelden hé. Anders gaan wij niet goed overeenkomen zenne collega.

ROXANE : Collega? Dat zullen we nog wel zien hé. Ik zal dat wel beslissen na uw sollicitatiegesprek.

DOLLY : Oh, gij zijt de bazin?

ROXANE : Ja! En gij moet eerst een proef afleggen.

DOLLY : Oké, waar moet ik gaan liggen en met wie moet ik het doen? *(begint haar kleren los te doen)*

ROXANE : Wow wow wow, Lily, rustig aan zeg! Alles op zijn tijd. Eerst een gesprekje en dan pas een proef.

DOLLY : Oh ja sorry, ik durf soms nogal eens hard van stapel lopen. Wat wilt ge weten?

ROXANE : Eerst en vooral, van waar komt ge?

DOLLY : Van Parijs.

ROXANE : Da's toevallig, ik heb ook een tijdje in Parijs gewoond en gewerkt. In de Moulin Rouge. Kent ge dat Lily?

DOLLY : Ik kom wel van Saloon "De Parijs" hé, in het volgende stadje en waarom zegt gij altijd Lily tegen mij?

ROXANE : Zo heet gij toch, Lily Putter? Wij hebben daarjuist nog met mekaar gebeld.

Gij komt toch voor die job als hoer?

DOLLY : Ik heet helemaal niet Lily Putter en ik heb helemaal niet met u gebeld. Maar ik kom wél voor de job!

ROXANE : Hoe komt het dan dat gij van die job hier wist?

DOLLY : Van een klant op mijn vorig werk. Die komt hier ook en die zei dat ze hier nog iemand zochten.

ROXANE : Ah, ge zijt al een hoer?

DOLLY : Yep!

ROXANE : Da's gemakkelijk, dan moet ge al niet opgeleid worden als ik u aanneem.

DOLLY : Nee nee, ik ken het klappen van de zweep!

ROXANE : Oh, maar zo'n dingen doen wij hier niet zenne. Dat is hier een proper hoerenkot, allee saloon ...

DOLLY : Ja ... heel proper! Da 's wel wat anders dan ik gewoon ben!

ROXANE : En hoe heet gij dan?

DOLLY : Dolly Party is de naam, en ik doe die naam alle eer aan als ik al mijn klanten mag geloven. Ik heb er nog geen één horen klagen, omdat ze altijd hun mond vol hadden. (*duwt haar boezem eens omhoog*) Ha ha.

ROXANE : Allez vooruit. Aangenaam Dolly, ik ben Madame Roxane, de eigenares van dit schitterende authentieke pand.

DOLLY : Dat is hier inderdaad een schoon café.

ROXANE : Dit is geen café, maar een saloon. Da's niet hetzelfde.

DOLLY : Wat is dan het verschil?

ROXANE : In een saloon gebeuren andere dingen dan in een café.

DOLLY : Zoals?

ROXANE : Dat zoudt gij toch moeten weten, gij komt hier toch solliciteren?

DOLLY : Ah ja, da 's juist.

ROXANE : Vertel eens, hoe komt het dat ge weg zijt gegaan op uw vorige job? Slechte uren, slechte werkomstandigheden?

DOLLY : Mijn baas kon zijn handen niet thuis houden!

ROXANE : Dat is toch niet zo erg in onze branche. Aanranding bestaat niet in onze beroepstak zenne.

DOLLY : Nee dat klopt. Maar als een ander er voor moet betalen, dan hij ook. En dat wilde hij niet. Alleen voor niks gaat de zon op zenne madam.

ROXANE : Dat is waar.

DOLLY : En als Dolly NEE zegt dan is het NEE en dat heeft hij eens goed kunnen voelen.

ROXANE : Ah ja? Wat hebt ge gedaan misschien?

DOLLY : Ik heb hem een knietje gegeven. Ik heb vroeger nog voetbal gespeeld hé. En ik had een goeie rechtse. Hij zal nu wel eens twee keer nadenken voor hij met zijn vettige pollekes aan een ander zit.

POLLEKE : (*komt uit de keuken*) Mama ... madame Roxane, wat is er? Po ... Po ... Polleke hoorde Polleke.

ROXANE : Nee Polleke, het ging niet over u jongen. Het ging over deze pollekes. (*draait met haar handen*)

POLLEKE : Ha ... ha ... handjes draaien. (*draait met zijn handen alsof hij aan twee knoppen aan het draaien is*)

ROXANE : Ja, handjes draaien, ga maar terug naar de keuken ventje.

DOLLY : (*gaat voor de keukendeur staan zodat Polleke niet door kan.*) Dag schone jongen! Ik zie dat gij zo goed met uw handjes kunt draaien.

POLLEKE : J ... J ... Jaaa ... handjes draaien ... (*doet het weer*)

DOLLY : Zijt gij in alles zo goed manneke?

POLLEKE : Wa ... wa ... watte?

DOLLY : Wablieft zeggen we dan! Ge weet van wat ge doof wordt hé. Ik vroeg of er nog iets anders is waar gij goed in zijt?

POLLEKE : Po ... Po ... Polleke kan goed gitaar spelen.

DOLLY : Ah zo ... een muzikant ... hmmm ... dan moet gij maar eens een serenadeke met mij spelen hé.

POLLEKE : Se ... se ... serenadeke?

ROXANE : Kom, laat ons Polleke maar met rust. Ge ziet toch dat hij niet weet wat een serenade is. Ga maar verder patatjes schillen jongen.

POLLEKE : Po ... Po ... Polleke heeft gedaan! (*armen flink gekruisd*)

ROXANE : Da's heel flink en is de afwas ook al gedaan?

POLLEKE : Ne ... Ne ... neeeeje.

ROXANE : Ah, dan moogt ge aan de afwas beginnen, alstublieft.

POLLEKE : Po ... Po ... Polleke wilt gitaar spelen?

ROXANE : Straks! Oké?

POLLEKE : *(teleurgesteld)* O ... o ... oké ... *(wil afgaan keuken)*

DOLLY : Daaag schone jongen!

POLLEKE : *(teleurgesteld)* Daaaaaag ... *(af keuken)*

DOLLY : Is dat uw zoon madam?

ROXANE : NEE! Waarom?

DOLLY : Omdat ge daar zo lief tegen doet. Precies een moederke.

ROXANE : Polleke is een beetje anders en dan moet ge daar een beetje anders tegen spreken hé. Daar is niks moederlijks aan. Sorry, ik ga eens eventjes kijken of hij de spons en de afwaszeep vindt. Ik ben direct terug. *(af keuken)*

DOLLY : Precies een gevoelige snaar geraakt? *(gaat aan een tafeltje zitten met haar voeten op de tafel, rug naar de voordeur)*

(Betsy komt op van slaapkamer)

BETSY : Hela! Doet gij dat thuis ook met uw voeten op tafel?

DOLLY : *(zonder om te draaien en uitrekken)* Ik ben hier thuis hé moeial. Allez, als alles een beetje meevalt toch.

BETSY : Nog altijd die franken teut van vroeger hoor ik! Gij gaat hier toch niet komen werken zeker? *(komt voor Dolly staan)*

DOLLY : Wat is 't Betsy Boobs? Schrik dat ge geen klanten gaat overhouden of wat?

BETSY : Goh zeg, met de truckjes uit UW truckendoos zult ge hier niet veel geld verdienen zenne.

DOLLY : Ik hoor dat ge toch al wat meer haar op uw tanden hebt dan vroeger. Dat werd wel tijd zeker. Kom hier! *(staat recht en omhelst Betsy)* Ik heb u gemist.

BETSY : Ik u ook. Ik ben blij dat ge er zijt. Vooraleer er hier één of andere del begint te werken waar ik niet mee om kan.

DOLLY : Het is nog niet zeker hé Betsy. Uw bazin noemde mij daarstraks Lily Putter. Da's ook een kandidate. Goh ... als die haar lijf schoner is dan dat van mij, dan kan ik die job het wel op mijn buik schrijven. En ik ga niet terug naar de Parijs zenne. Bij die vetzak kom ik niet meer binnen of ik doe ongelukken!

BETSY : *(Gaat naar de toog en ziet het papiertje met de naam en telefoonnummer op)*
Hoe heette die del? Liliputter?

DOLLY : Ja!

BETSY : Ik heb een idee Dolly. Houdt gij de keuken in het oog zodat ge mij kunt waarschuwen als Madame Roxane er aan komt. Ik ga die dwerg eens opbellen!

DOLLY : Ze is misschien al onderweg?

BETSY : Dat kunnen we alleen maar weten als we bellen hé.

DOLLY : Welk teken moet ik geven als uw bazin komt?

BETSY : Euh doe maar alsof ge klaarkomt! Dat hoor ik direct en dat past hier in het interieur.

DOLLY : (*verontwaardigd*) Wie zegt er dat ik een luidruchtige klaarkomer ben?

(*Betsy kijkt eens scheef naar Dolly en ze schieten samen in de lach.*)

DOLLY : Allee vooruit, klaarkomen dan!

BETSY : (*draait het telefoonnummer van op het briefje.*) Hallo, spreek ik met Liliputter? ... U spreekt met de bazin van 'De Zoete Mossel' hé. Het is om te zeggen dat ge niet moet langskomen voor die job want ik heb juist iemand aangenomen. De beste hoer in het wilde westen, op mezelf na natuurlijk! ... Wie ik ben? De bazin van de saloon, waarom? Een andere stem? Euh ja, dat klopt, want wij zijn met twee bazinnen en mijn partner heeft gezegd dat ik u moest verwittigen. Oké? ... Allez, nog veel succes in het vinden van een andere job hé! Daaaag! (*legt op*)

DOLLY : Gij doet dat niet slecht zenne.

BETSY : Nee hé, ik zou nog aan den bak kunnen komen als secretaresse.

DOLLY : Ik bedoelde wel dat liegen hé!

BETSY : Maar dat was voor u dat ik dat deed, dat liegen, want normaal doe ik dat niet.

(*Ondertussen komt Madame Roxane er aan en Dolly begint heel hard te zuchten en te kreunen.*)

Zeg, wat krijgt gij nu?

(*Dolly doet teken naar de keuken en Betsy komt van achter de toog. Madame Roxane komt binnen.*)

ROXANE : Zeg wat is al dat lawaai hier zeg? Hier wordt precies een varken geslacht!

BETSY : Dat was Dolly, die was eens aan het voordoen hoe ze klaarkomt.

ROXANE : Waarom?

BETSY : Om de akoestiek van de saloon te testen.

DOLLY : Ah ja, stel dat gij mij aanneemt en ik ben met een klant en ik kom klaar en iedereen kan hier meegenieten ... dat zou toch niet aangenaam zijn hé?

ROXANE : Nee. Maar ik stel voor dat ge dat sowieso toch een beetje stiller doet. Kwestie van zeker te zijn.

BETSY : Wilt dat dan zeggen dat ge Dolly gaat aannemen?

DOLLY : Ja? Wilt dat dan zeggen?

BETSY : Zeg, precies Pollege gij! Dat dat ...

DOLLY : Schoon ventje hé! Polleke!

ROXANE : Van Polleke wordt afgebleven! Dat is de eerste regel hier in huis!

DOLLY : Oei regels ... die heb ik niet graag.

ROXANE : Trouwens ... kennen jullie mekaar of zo?

BETSY : Dolly is een heel goede vriendin van mij van vroeger, maar we hebben mekaar al lang niet meer gezien.

DOLLY : Ja, wij waren BESTE vriendinnen en ik ben zo blij dat ik Betsy nog eens terug zie. Als wij nu zouden kunnen samenwerken, dat zou toch heel schön zijn hé, zo twee hartsvriendinnen samen. *(stompt tegen Betsy)*

BETSY : Ja dat denk ik ook.

ROXANE : *(kijkt op haar horloge)* Ik verwacht eigenlijk nog iemand om te komen solliciteren.

BETSY : Die lilliputter komt niet!

ROXANE : Hoe weet gij dat?

BETSY : Euh ...

DOLLY : Ze heeft daarjuist afgebeld!

ROXANE : Ik heb de telefoon toch niet gehoord?

BETSY : Dat zal met dat gekerm van Dolly geweest zijn! *(tegen Dolly)* Ge moet in 't vervolg wat stiller klaarkomen hé Dolly!

ROXANE : Allez, ik zie het al, twee handen op één buik. 't Is goed, ge zijt aangenomen!

(Dolly en Betsy omhelzen elkaar en juichen.)

MAAAAAAR...

DOLLY : Maaaaaar...?

ROXANE : Denk aan regel nummer 1 hé: van Polleke blijven we af!

DOLLY : Yep! Van Polleke blijven we met onze pollekes af.

ROXANE : En er wordt niet gelachen met zijn gestotter. Het manneke kan er niet aan doen.

DOLLY : Er wordt hier NIET GELACHEN!

BETSY : Met Polleke!

DOLLY : Ja! Met Polleke!

ROXANE : Nu beginnen ze mekaars zinnen ook al af te maken zeg! Komaan dames, het wordt tijd dat ge u gaat opfrissen want subiet gaat De Mossel open en ik wil dat ge tiptop in orde zijt voor de klanten.

(Betsy en Dolly gaan af naar de slaapkamers. Roxane gaat naar de keuken. De burgemeester komt binnen en gaat aan de toog zitten. Dolly komt terug op en ziet hem zitten. Ze gaat naar hem toe en wrijft zich met haar rug tegen zijn rug.)

DOLLY : Dag schone jongen! Zijt gij op zoek naar een beetje gezelschap?

(De burgemeester draait zich om en Dolly schrikt van zijn lelijke verschijning.)

(kortaf) Oh ... Dag meneer! We zijn nog niet open zenne.

BURGEMEESTER : Wie zijt gij? Een nieuwe? Ik heb u hier nog niet gezien.

DOLLY : *(kortaf)* Ja! Ik ben de nieuwe! En gij?

BURGEMEESTER : Ik ben burgemeester Patrick Hansens!

DOLLY : *(heel vriendelijk)* Ah natuurlijk, meneer de burgemeester, ik had u niet herkend met uw kostuum aan.

BURGEMEESTER : Wat wilt ge daar mee zeggen?

DOLLY : Dat ik u al eens zonder kostuum gezien heb.

BURGEMEESTER : *(boos)* Dat zal niet waar zijn, want ik kom niet in hoerenkoten!

DOLLY : (*ook boos*) Ah nee? En wat doet gij hier dan?

BURGEMEESTER : Ik kom hier om een borrel te drinken! En niet voor een hoer zoals gij!

DOLLY : Pardon?! Hebt gij nu juist hoer tegen mij gezegd?!

(*Madame Roxane komt binnen.*)

ROXANE : Zeg zeg zeg! Wat is hier gaande?

DOLLY : Die meneer hier noemt mij een hoer!

BURGEMEESTER : Dat is toch juist!

DOLLY : Ja. Maar gij moet dat niet zeggen.

ROXANE : Patje ... ge weet toch dat ik het woord hoer niet graag hoor. Ge kunt beter 'dame van lichte zeden' zeggen.

BURGEMEESTER : Lichte zeden? Hebt gij al eens gehoord wat een vuil blad die heeft?

DOLLY : Hela manneke!

ROXANE : Dolly, ik zou willen dat ge naar uw kamer gaat en kalmeert.

DOLLY : Oké madame Roxane. U behandelt mij tenminste met respect. Dat kan van anderen hier niet gezegd worden.

ROXANE : Dolly alstublieft?

DOLLY : Ik ben al weg! (*af slaapkamers*)

ROXANE : Wilt ge iets drinken Patrick?

BURGEMEESTER : Ja, een borrel. Een grote want amai ... wat een furie zeg. Zie maar dat ge die in de hand kunt houden.

ROXANE : Dat zal wel lukken. (*geeft de borrel*) Wat komt ge eigenlijk doen?

BURGEMEESTER : Zomaar eens goeiendag zeggen.

ROXANE : Uw goeiendag heeft altijd bijbedoelingen en ge weet dat ik dat niet meer wil.

BURGEMEESTER : De aanhouder wint, zeggen ze toch.

ROXANE : Ja maar niet in uw geval. Ik heb het u al dikwijls gezegd: het is niet omdat wij vroeger eens een koppel zijn geweest dat dat terug kan komen. Ik heb geen gevoelens meer voor u, Patrick. Besef dat toch eens.

BURGEMEESTER : Maar wij hadden het toch goed samen?

ROXANE : Ja, da 's waar en daar is ook iets moois van voortgekomen. Maar ik wil geen relatie meer met u.

BURGEMEESTER : Hoe bedoelt ge 'er is iets moois van voortgekomen?'

ROXANE : Heb ik dat gezegd? Dat was een verkeerde woordkeuze waarschijnlijk.

(Polleke komt binnen)

POLLEKE : Ma ... ma ... madame Roxane, de afwas is gedaan. Ma ... ma ... mag ik nu gitaar spelen?

ROXANE : Ja ventje, ge moogt nu gitaar gaan spelen.

BURGEMEESTER : Ha dag Polleke.

POLLEKE : Da ... da ... dag meneer de bu ... de bu ... de bu ...

BURGEMEESTER : Meneer is goed zenne Polleke of anders zegt ge maar Patrick.

ROXANE : Nee Polleke, zeg maar gewoon meneer.

BURGEMEESTER : Zeg Polleke, ik hoor dat ge gitaar speelt jongen. Kunt ge het een beetje goed?

POLLEKE : E ... E ... een beetje goed, ja.

BURGEMEESTER : En kunt ge ook op een ander instrument spelen?

POLLEKE : J ... J ... Ja ... pi ... pi ... piano.

BURGEMEESTER : Serieus? Amai zeg.

ROXANE : Niet liegen Polleke. Gij kunt geen piano spelen. Dat is maar alsof dat ge doet hé.

POLLEKE : Ja ... d ... daar tegen de muur. *(piano op de muur geschilderd)* K ... K ... kijk goed hé. *(gaat even op de geschilderde piano spelen)*

BURGEMEESTER : Doet ge dat graag Polleke?

POLLEKE : J ... j ... ja.

BURGEMEESTER : Zeg Polleke, ik heb thuis een echte piano staan. Wilt ge daar eens op komen spelen?

POLLEKE : J ... j ... jaa!

ROXANE : Dat gaat niet Polleke, ge hebt hier al genoeg te doen. Kom, ga maar wat op uw gitaar oefenen boven. Op uw kamer en de deur gesloten hé.

POLLEKE : O ... o ... oké. *(af slaapkamers)*

BURGEMEESTER : Dat manneke doet mij denken aan mezelf toen ik jong was.

ROXANE : *(ongerust)* Hoe bedoelt ge? Waart gij ook ne stotteraar?

BURGEMEESTER : Nee, van uiterlijk en manier van doen. Ik denk als ik een foto van mezelf vind van die leeftijd en ik hou die naast Polleke, dat wij als twee druppels water op mekaar gelijken. Raar hé?

ROXANE : Dat zou nu wel héél toevallig zijn hé. *(ongemakkelijk)* Maar ja, de wereld is klein hé. Ze zeggen dat iedereen ergens op de wereld een dubbelganger heeft.

BURGEMEESTER : Ja ... inderdaad. *(drinkt zijn pint leeg)* Allee, ik zal maar eens terug naar 't gemeentehuis gaan zeker ... of gij moest willen dat ik blijf?

ROXANE : Nee nee, ga maar terug. Ik heb trouwens nog veel werk. *(wil af gaan naar de slaapkamers)*

BURGEMEESTER : Wacht Roxane, ik moet mijn borrel nog betalen.

ROXANE : Ik zal het wel op uw rekening zetten. *(af)*

BURGEMEESTER : *(gaat rustig naar voordeur al zingend)* Roooxaaanne (The Police) *Goh, dat zou een schoon begin zijn voor een liedje. (af)*

(Dolly en Betsy komen op)

DOLLY : Ah, hij is toch al weg! De burgemeester.

BETSY : Wat was er gebeurd misschien?

DOLLY : Die noemde mij een hoer!

BETSY : Gij zijt toch een hoer?

DOLLY : Ja, maar die moet dat niet zeggen hé, en zeker niet op die manier.

BETSY : Op welke manier?

DOLLY : Zo vernederend. Ik ben ook maar ne mens zenne, met gevoelens

(Dolly staart even in het niets, kijkt dan naar Betsy en ze schieten samen in een lach)

BETSY : Zotte doos! Allez, waarom zei de burgemeester hoer tegen u?

DOLLY : Ik had gezegd dat ik hem al zonder kostuum had gezien. En hij werd kwaad!

BETSY : En is dat zo? Hebt ge hem al zonder kostuum gezien?

DOLLY : Natuurlijk, daar ga ik nu niet voor liegen.

BETSY : Serieus? Waar dan?

DOLLY : Bij hem thuis!

BETSY : Och zot!

DOLLY : Echt waar! 's Morgens als hij in zijn pyjama zijn gazet gaat halen in zijn brievenbus.

BETSY : Oh zeg. En daar werd die kwaad van?

DOLLY : Die dacht dat ik hem in zijn blootje had gezien zeker? Hij had me maar moeten laten uitspreken! De onnozelaar!

BETSY : Wat doet gij trouwens al uit uw bed zo 's morgens vroeg?

DOLLY : Ik lag nog niet IN mijn bed! Ik kwam van bij een klant.

BETSY : Amai, doet gij huisbezoeken?

DOLLY : Ja zenne en allemaal in 't zwart. Recht in de pocket!

BETSY : Pas maar op. Dat zal madame Roxane hier niet toestaan zenne.

DOLLY : Als madame Roxane niet zo gulzig is als mijn vorige baas zal dat ook niet nodig zijn.

BETSY : Zeg Dolly, een vraagje... Hoeveel vraagt gij zo voor zo'n consultatie aan huis?

DOLLY : Dat valt onder het beroepsgeheim Betsy, dat kan ik niet zeggen. Waarom? Wilt ge ook gaan bijklussen misschien?

BETSY : Nee, ik heb het hier goed en madame Roxane houdt maar een klein percentage van de verdiensten voor haar. Voor kost en inwoon hé.

DOLLY : Als die zo weinig afhoudt, hoe kan die dat kot hier dan betalen en onderhouden?

BETSY : Die zal vroeger met een rijkaard geweest zijn zeker?

DOLLY : Dat moet zijn!

(Lucy komt op via voordeur)

LUCY : Volk! Ah de dames! Weer niks aan 't doen zie ik.

DOLLY : Hier se, sheriff Lucy Luke, de snelste revolverheldin van het wilde westen... maar zeker niet de beste! Ha ha ha.

LUCY : Hela hela, kijk maar eens hé. *(gaat terug naar de deur en neemt haar revolver. Ze steekt haar revolver buiten.)* Ziet ge dat vlinderke daar vliegen? Zie goed hé. *(schiet twee keer)* Bang bang, she shoots, she scores. *(in stilte juichen)*

BETSY : Ja maar ge had wel twee kogels nodig hé. Ik ken iemand die dat met één kogel kan.

LUCY : Wie? Mijn broer zeker? Luister hé, een vlinder heeft twee vleugels. Als ge in elke vleugel een gat schiet, (*doet gebaar*) paf paf, dan kan hij niet meer wegvliegen. Da's toch logisch.

DOLLY : Ja, da's logisch. De vraag is, waarom schiet ge een vlinder af?

BETSY : Dat zijn gevaarlijke beesten zenne! (*lacht*)

LUCY : Oh, grappig. Dat was maar om een voorbeeldje te geven hé zeg. Allez, vertel eens, hoe is het hier voor de rest? Alles kits achter de rits?

BETSY : Voorlopig wel ja.

LUCY : Nog geen ziektes opgelopen?

BETSY : Nope!

LUCY : Geen zwangerschappen hier of daar?

BETSY : Zeg Lucy alstublieft, als ge niks anders kunt vragen, dan kunt ge beter zwijgen.

LUCY : Ladies, ik vraag zo'n dingen om gerustgesteld te zijn, want anders kan ik 's nachts niet slapen. Ik heb niet veel vriendinnen hé, dus als jullie er nog van tussen vallen dan blijf ik helemaal alleen achter zoals Remy ... alleen op de wereld. (*staart in het niets*) Nee nee, even serieus, als sheriff moet ik op de hoogte zijn van alles wat er in mijn stad gebeurt.

BETSY : Wij zijn tiptop in orde, dus ge moet u geen zorgen maken.

DOLLY : Ja, wees gerust, als ik één of andere ziekte heb opgelopen, dan zult gij de eerste zijn die het weet, oké?

LUCY : Ik zei dat eigenlijk om te lachen zenne, dat van die ziektes. Ik hoef dat niet perse te weten.

BETSY : Er zal niks te weten zijn, want wij zijn altijd heel voorzichtig, nietwaar Dolly?

DOLLY : Ja da's waar! Zeg Lucy, die sjieke broer van u is zijn sigarettenpeukje vergeten te doven de laatste keer dat hij bij mij was. Mijn bed was bijna afgebrand zeg! Kunt ge daar eens niks tegen zeggen?

LUCY : Ja, ik kan er iets tegen zeggen, maar dat helpt niet. Die doet gewoon zijn eigen goesting. Onze Lucky zou beter stoppen met roken, maar ja, hij luistert niet, zoals gewoonlijk. Hij luistert al zo slecht als dat hij kan schieten.

DOLLY : Die kan toch goed schieten? Die schiet sneller dan zijn schaduw!

LUCY : Ja, maar is het altijd raak?

DOLLY : Bij mij is het toch elke keer raak Lucy!

LUCY : Oké, too much information. Over mijn broer zijn liefdesescapades moet ik echt geen details weten.

(Kill Bill komt binnen en gaat aan de toog zitten. Hij kijkt nooit op.)

KILL BILL : Whisky!

BETSY : Pardon?

KILL BILL : Whisky zeg ik! En een beetje rap!

BETSY : Ik denk het niet!

LUCY : Zeg Betsy, ik zou maar niet te hard tegenpruttelen. Weet gij wie dat is?

BETSY : Nee.

LUCY : Dat is Kill Bill. Dat is de grootste bandiet van het wilde westen. Allez, dat zegt onze Lucky toch. Daar heeft hij schrik van zenne, de broekschijter.

BETSY : En dan? Bandieten moeten ook alstublieft kunnen zeggen als dat nodig is.

KILL BILL : Hoe zit dat met mijn whisky, of moet ik hier alles aan flarden schieten?

DOLLY : Luistert eens goed hé manneke ...

BETSY : Nee Dolly, laat mij maar efkes. *(gaat naar Kill Bill)* Hela bandido! Wie heeft er u opgevoed?

KILL BILL : *(gromt even maar kijkt nog steeds niet op. Hij klopt met zijn vuist op de toog)* WHISKY! Dat moet ik hebben! En nu godverdomme!

(Lucy Luke en Dolly zijn ondertussen in een hoekje gekropen van de schrik.)

LUCY : Kom Dolly-ke, ik zal u wel beschermen. *(kruipt zelf ook weg)*

BETSY : *(gaat voor Kill Bill staan en tilt met haar vinger zijn gezicht naar boven)* En ik wil dat ge 'alstublieft' zegt of ge kunt op uw kin kloppen!

LUCY : Wat gaat ze doen? Op zijn kin kloppen? Da's durven zenne!

BETSY : Hoe zit het!

(Op dat moment kijkt ze Kill Bill recht in de ogen en hij wordt op slag verliefd op Betsy)